

Лепе жеље уз пуну чашу

Стари српски обичај држања здравица добио је и своју савременију, светску верзију – клуб у којем се, поред беседништва, усавршава и вештина лидерства

Каталин на одморишту кува ручак

испод Ламанша или на трајект да тако пређу пут између Енглеске и континенталних земаља. Раде и Каталин се за воланом смеђују на четири и по часа, јер је дозвољено да свако вози по девет сати.

Кухиња у кабини камиона

Пошто су стално на путу, млади пар нема ни потребе, а ни могућности да изнајме стан, па је за сада друмска крстарица њихова једина кућа. Како је возило комфортно опремљено, своје „домаћинство“ су уредили у кабини и помоћним просторима камиона. Добро организована одмориштима на свом путу искористе да се окупају, оперу веш, па чак и да скувају ручак за неколико дана.

Млади шоферски тандем има право да после шест недеља војне користи одмор, али Раде и Каталин због удаљености од Србије ту могућност користе тек свако пола године. Одлука да заједно возе хладњачу, испоставило се, биле је добра, јер посао више не раздваја веренике, а и две подједнаке зараде се сливају ка остварењу једног циља. Зарада је добра, а признају, сада се жртвују да би обезбедили себи будућност. Идуће године планирају да се венчају и најављују – бајкерску свадбу. Купили су кућу и намеравају да се врате у Србију.

Војин Рељин
Фотографије из приватне архиве Каталин и Радета Страинића

Српска традиција налаже да се крсна слава, значајнији празници, као и радосни догађаји у кући, као што су венчање, рођење или крштење детета, стицање дипломе или запослење, прославе уз породицу и пријатеље, добру храну, пиће и – здравицу. А ко ће подићи чашу са вином и наздравити домаћину, гостима и слављеницима?

Није довољно да то буде неко угледан и омиљен, већ и добар беседник. Од таквог се очекују снажан и јасан глас, духовит, уверљив и сажет говор, вештина да привуче и задржи пажњу слушалаца и да им пренесе жељену поруку.

У Србији се и сад, као и некад, одржавају разноврсна народна надметања у беседништву, где такмичари из наше богате здравичарске баштине одаберу пригодне беседе, посвећене, рецимо, грођу, вину, женама, љубави, чојству и јунаштву, домовини... Наравно, има и оне друге врсте говорника, ђака, студената и стручњака разних фела, који своје јавне наступе увекшавају и усавршавају у оквиру дебатних кружока, радионица и семинара, а у Београду већ неколико година постоји и први српски Клуб здравичара.

Основан је као огранак међународне организације „Тостмастери интернешнел“ (тостмастери су, у преводу са енглеског, здравичари), настале још 1924. године при једном колецу у Санта Ани у Калифорнији, на предлог проф. Ралфа Смедлија, који је желео да студенти усаврше своје умеће јавног иступања и говорништва.

Идеју су прихватили и други колеци широм Америке, онда се мрежа клубова пренела и на друге континенте. Ова организација броји више од 352.000 чланова у 16.400 клубова у 140 земаља, међу којима је и Србија. Прошле године, на великом годишњем скупу у Лас Вегасу, где је седиште организације, први пут се завјорила и српска застава.

Клубу здравичара може приступити свако са

навршених 18 година, колико иначе има тренутно најмлађи српски здравичар, док је засад најстарија, на почетку осме деценије живота, једна пензионисана професорка универзитета. Међу члановима су студенти, магистри и доктори наука, наставници енглеског језика и музике, уметници, дизајнери, информатичари, инжењери, војна лица, лекари, правници, продавци...

Фото Викимедија

Здравичари некад, на слици „Хип, хип, хура!“ П.С. Кројера

СРЕЋНО, ДОМАЋИНЕ!

- *У чије се здравље вино пило, све му здраво и весело било, родило му и жито и вино, понајвише пшеница белица и у кући здрава дечица!
- *Да здравица дуго кружи, да се вино добро служи, да у дому цвета слога, да је здравље дар од Бога!
- *Срећна слава драги домаћине, у здрављу је прославите, на млађе је оставите, да је славе док је света, због среће и берићета, обичаји живе давни, славише нам преци славни! Домаћине чашу горе, мудре нек се речи зборе!
- *Догорева славска свећа, нек вас прати свака срећа, и нек тамјан замирише, све невоље нек избрише, нек вас води вера права, нек је срећна крсна слава!

Неки су дошли по препоруци пријатеља, други су Клуб открили преко друштвених мрежа. А свима је циљ исти: ослободити се страха предјавним наступом, унапредити координацију говора тела и преношења поруке, побољшати начин и стил изражавања, изоштрили вештину слушања...

– У Клубу здравичара развијам, поред говорништва, и вештину слушања, али и оцењивања других. Као наставнику и педагогу ово искуство ми је било од велике помоћи у раду с децом – каже мр Цица Станић, професорка енглеског језика и књижевности. **Александра Мијалковић**